

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 32.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 21-dikén, 1829.

B é t s.

Ö Ts. K. Apost. Felsege méltóztatott Fő Tiszt. Kraglievich Benedek, Dalmáziában nem egyesült Görög szertartású Püspök Úrnak hivataláról való lemondását elfogadni, és helyébe a' Gornirjei Archimandritát Fő Tiszt. Rajachich Jósef Urat ugyan ott Görögszertartású Püspökké kegyelmesen kinevezni, 's Schenicót lakhelyül rendelni.

A' legközelebbi M. Kurírban kiadott Hivatalbeli és Katonai előmeneteleket e' ként kell változtatni és kipótolni:

Ö Ts. K. Felsege Méltos. Báró Eger Hugó, Udvari Tanácsos Urat, a' N. Mélt. Közönséges Udvar. Kamaránál a' bold. Mertens Úr halála által megüresült Vice Praesidensi hivatalra, méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

Mélt. Gróf Radeczky Jósef Úr, Feldmarschall-Lieutenant és Magyar Országban Osztályos Gen. Lovasság Generálisává tétetvén, egyszersmind a' Magyar Országi Kommandirozó mellé, ad látus, kineveztetett:

Mélt. Báró Radivojevich Pál Úr, Feldmarschall-Lieutenant, Haditármesterré tétetett, 's eddig való Hivatalát mint Kommandirozó Generális a' Banális Varasdi és Karlovitzi Határszéleken megtartja.

P á p a B i r t o k a.

Ö Felsege a' Bavariai Király, rendkívülvaló Követjétől Báró Malzentől

kísértetve April. 3-kán a' Szent Atyát meglátogatta. — Ö Szentsége VIII Pius Kardínális Caprano Urat az Index Congregatio Praefectusává, Kard. Bernetti Urat Bolognai Apostoli Legatussá; Kard. Vidoni Urat a' Romában lévő Görög Collegium Protectorává, Kard. Pedicini Urat az Esedezőlevelek (Memoriali) Titoknokjává kinevezte, Kard. Arezzo Urat pedig mint Ferrarai Apostoli Legatust 3 esztendőre megerősítette.

Romából. Április 5-dikén ment véghez VIII Pius Pápa Ö Szentségének megkoronázatása, szokott fényes szertartással. Ö Szentsége reggeli 9 óra tájban ment hinton a' Quirinalis palotából a' Vaticánba. Hintójában ültek a' Majlandi Érsek Gróf Geisruck, és de la Fare Sensi Érsek, Kardínálisok. A' Nagy Mise után tartatott Koronázás, a' Tiarának, Pápa Ö Szentsége fejére lett tételeben állott, melly a' Sz. Péter templomának fő bejárása felett lévő tágas erkelyen ment véghez. A' templom előtt számtalan sokaság jelent meg; mellyet Ö Szentsége Pápai áldásával megáldott. Jelen voltak a' Koronázáson Ö Felsege a' Bavariai Király, Orosz Nagy Hertzeg Aszszony Heléna és a' Követségi személyeken kívül sok fő rangú Idegenek. Igen szép idő kedvezett a' pompának. Róma városa három estve volt egymásután kívülágosítva.

Franciaország.

Páris, April. 8 kán: A' Kóvvelek Házában a' tegnapi Ülésben egy hosszú beszédet tartott a' Belső Minister, mellyben a' Megyés-törvényt, abban a' formájában, a' mint azt a' Ministerium kidolgozta és javallásképpen a' Háznak eleibe terjesztette, oltalmazta; minden javításoknak és Változtatásoknak, mellyeket a' Biztosság (a' mellyre t. i. volt ezen törvényjavallásnak megvizsgálása bízva) azon tétetni kíván, egyáltalában ellene szegezte magát; és beszédjét ezen szavakkal végezte: „Ezen javallást mi dolgoztuk ki, mi tanátsoltuk a' Királynak, hogy azt a' Parlament Házainak elebe terjesztetné. Megfontoltuk mi jó eleve, hogy millyen terhes felelést vonunk fejünkre, midőn a' Királynak ezt a' tanátsot adjuk. Mind a' Királynak, mind az Országnek tartozunk felelni, minden lehető következeiséről ezen új törvénynek. Meg kellett annakokáért igazán győzletelnünk a' felől, hogy ezen új Systemából semmi rendszabás, mellyet előre látásból szükségesnek lenni véltünk ki ne maradjon. De ha megváltoztatják az Urak a' Systemát, 's az előrelátásból javasolt rendszabásokat elrontják: akkor mi a' felelés terhét nem vihetjük, 's annál fogva a' Királynak soha sem tanátsolhatjuk, hogy más törvényt fogadjon el, azon kívül, a' mellyet mi ajánlottunk.“ — A' Ministernek ezen kategoricus nyilatkozatása nagy háborodást és mozgást okozott a' Szalában. Dupin Úr a' lárma megszendesedtével felállván, oltalmazta a' törvényjavallást, úgy mindazonáltal, hogy a' Biztosság által javallott Változtatások is tekintetbe vétessenek. Generális Sebastiani (a' Biztosságnak Szószollója) az egész általános Vítatást (melly hetednap oltá tart a' nevezett törvény felett) rövid

summába foglalva elmondván — azt tanátsolta, hogy a' törvénynek I Részé a' Kerületbeli tanátsról egészen kihagyattatván, a' Megyebeli Fő Tanátsról szolló tzikely vétetessék elsőben is tanátskozás alá. Ezen tanátslás azonban, kétszeri kétséges voksolás után, néven való szóllítás által (Appel nominal) 195 voksal 167 ellen visszavettett.

A' máii Ülésben elkezdődnek vala a' törvénynek egyes tzikelyjei felett való Vítatások, és — egyszersmind el is végeződtek. Ugyanis, midőn a' legelső tzikely (melly e'képpen volt: „A' Kerületbeli tanátsok annyi tagokból álljanak, a' mennyi Canton vagyon a' Kerületben, úgy mindazáltal, hogy g-nél kevesebben ne lehessenek“) felolvasatott, Generális Sebastiani a' tegnapi Ülésben tett tanátslását újra előhozván, javallásképpen kérte, hogy ez az I Rész (I Tzikk. — 8-ikig), mellyben a' Kerületbeli tanátsról vagyon szó, egészen hagyattassék ki, mivel ezekre a' Kerületbeli tanátsokra semmi szükség nintsen. Ezen javallás nagy és hosszú Vetélkedésekre adott alkalmatosságot, Minister Hyde de Neuville, Minister Vatismenil, Cuvier és Gen. Sebastiani Urak között; végre vokstra botsáttatván a' dolog, elfogadtatott. — Az egész Gyűlés nagy mozgásba jött ennek hallására; Sokan fellállottak a' Bal oldalról, és nyilván jelentették örömeiket; a' jobb Oldalon ülők, kik a' voksolásban nem vettek részt, mozdulatlanul maradnak. Sok Kóvetek elhagyják székeiket és körülveszik a' Ministereket. A' Petsétörző (Gróf Portalis) és a' Belső Minister (Martignac Úr) felállanak és a' Szalából kimennek; az ő kimenetelek nagy Sensatiot, zúdulást, okoz. — A' tsendesség ismét helyre állván, az Elölülő kívánsága, a' II Rész a' Megyebeli Fő Tanátsról felolvasatott, és annak

első izikkelye felett a tanátskozás elkezdődött. Azonközben a Petsét Orzó és a belső Minister visszajönek. Tüzes lármátámad a Gyűlésben a két Ministernek belépésére. Daunou Úr, a ki éppen akkor beszédet tart vala, a Szóllósékhöl leakar szállani, de sokan kiáltják vala: „Maradjon az Úr! mondja tovább!” — A belső Minister kéri, hadd szóllhasson ő. Mély tsendesség lön. „Uraim! (egy szóllott a Minister) a Király parantsolatjából a következő Végezést közöljük az Urakkal: (olvassa a kezébenlévő papirosról) Mi Károly, Isten Kegyelmeből Frantzia Országnak és Navarrának Királya rendeltük és rendeljük a mi következők: A két törvényjavallás, a Kösségeknak Organisatiojáról és a Kerületeknek s Megyéknak Organisatiojáról, melly a Követek Házának Febr. 9-ikén a Mi nevünkben eleibe terjesztetett, vissza vétetik. — E jelenvaló Rendelesnek tellyesítése a mi Belső Ministerünkre bizattatik. Költ a Tuileria palotában April. 8-án 1829 Károly. — A Király Parantsolatjára: Vicomte Martignac.” — A Minister leszáll a Szóllósékhöl; (nagy hallgatás). — Az Elölülő így szóll: „A Követek Háza bizonyítja a Belső Minister Urnak, az éppen most felolvasott Királyi Rendelesnek vételét. E szerént nints, miről tanátskoznia. A holnapi Ulésben a Postát illető törvény felett fog a Ház tanátskoznia. Az Ulésnek vége van.” — A Ház estve 6 ódél órakor eloszlott. —

Nagy Britiannia.

Parlamentbeli dolgok. A Felső Háznak April. 4. diki Ulésben, az Emancipations-Billnek második öri felolvasatása (melly felett a Vitatások April. 2-án kezdődtek, és 5-ikán folytattak) nagy és nem reménylett többség-

gel elfogadtatott. Ezen fontos ütésnek míg környülállásosabb leírását adhatnánk; a figyelmetes tudnivágyásnak és részvételnek kielegítésére, a következő hirtelen kézzel tett (s a Galignani's Messengerből vett) rajz-vonásait közöljük. Az Ulés délutáni 1 órakor kezdődött és éjjeli 11 órakor végződött; a Vitatások tüzesen mentek; a nevezetesebb beszéllők voltak a Bill ellen: Gróf Eldon, Westmoreland, és Tenterden; mellette: Hertzeg Wellington, Lord Grey, Liverpool és Plunkett. Első helyen állott az ellenkező Fél beszéllői között ezen a napon Lord Eldon, beszédje, mellyet tartott, hatalmas és kidolgozott vala. Egyneháyszor azonban a beszéllés közben megállott, s maga is nyilván megvallotta, hogy 80 esztendősen ember létere a tárgyat nem tudja kimeríteni úgy, a mint szeretné és a mint kölelességeink érzése ösztönözi. Gróf Westmoreland volt a második ellen-bajnok ezen nevezetes hártzban. Ő sok hivatalokat viselt, nagy tapasztalása van, a honnan beszédje tekintetet érdemlett. Lord Tenterden semmi új vagy érdeklő Okokat nem mondott, s szóllásának egyedül a Hivatala, mellyet visel (mint a Kings-Bench vagy Királyi Tábla Lord-Fő Birája) adott neminemű nevezetességet. Lord Grey volta a legkitetszőbb Orator ezen Ulésben mindenek között, kik a Bill mellett felállottak. Minden fontos és elléne-álhatatlan erejű okokat felhordott e Rendszabásnak józan Politikája mellett, szavait a Ház méltó tetszéssel hallgatta. Lord Plunkett elszámlálta röviden a Reformatiókor és a Revolutiókor hozott törvényeket és Aktákat, és azokból világosan megmutatta, hogy a Katholikusoknak a Parlamentből és a Hivatalókhöl való kirekesztése a Constitutionnak sem valódi, sem állandó részét

nem teszi. Az a' tanultság, éles elme, mely okoskodások, 's Historiái gyökeres esmeretek, mellyek beszédéből sugárzóttak, megbizonyították, hogy méltán érdemes a' Lord ama nevezetes Komplimentre, mellyet néki egykor Mackintosh Ur tett „hogy ő a' legnagyobb mostan élő Mestere az Okoskodásnak és ékeesen szóllásnak“ — Hertzeg Wellington felelete a' másik félnek ellenvetésire rövid és velős vala. Hadi szolgálatainak szemérmes említésekor a' Hertzeg így szóllott: „Azon szolgálatoknak tételében a' kötelesség érzése vezérelt, és a' melly útat ezen érzés előmbé szabott, arról sem a' dítséretre sem a' gyalázatra való tekintet el nem térített. Ugyan ez a' gondolkozás nekem, Királyomhoz és Házamhoz való kötelességemnek mostani tellyesítésében is a' Vezető-tsillogom.“ — A' Vokások száma a' Bill mellett 217, elene 112 volt, és így a' többség: Százöt volt. Ezen váratlanul számos többségnek hallására nagy lett a' tetszés kiáltás, és sok Lordok, valamint a' Nézők közül is sokan — ezen régolta felforgó Kérdésnek valahára meglelt eldöntésén való örömlökben — egymás kezét szorították. A' Bill mellett voksoló személyesen jelen lévő Lordoknak száma volt = 147, a' távollévőknek képében meghatalmazottaké (Proxies) = 70; ellenben a' Bill ellen voksoló személyesen jelen lévő Lordoké csak = 79, és a' távollévőknek meghatalmazottjaié csak = 55. (Az Ülés előtt Hertzeg Wellington csak 16 — legfeljebb 20 Szó többségre számolt.)

Azon beszéd, mellyet Hertzeg Wellington April. 2-kán a' Felső Házban midőn az Emancipations-Billnek második felolvasatását kérné, tartott, itt következik: „Mylords! Kötelességem most, midőn ezen Billnek második felolvasatását kérem, előadni azon okokat, a' mel-

lyeknél fogva én ezen Rendszabásnak fontolóra való vételét Uraságtoknak ajánlom. Ezen alkalmatossággal jöllehet kéntelennítetem Uraságtoknak több idejét és figyelmettségét, mint a' mennyit én külömben kívánok, magamnak kikérni: bizonyossá tészem mindazáltal a' Házat, hogy nem tzélem betses idejének csak egy pillantatját is a' magamról és ezen dologban való magamviseletéről való bezzélesre fordítani, hanem ha azon való szíves sajnálkozásomat kellett kijelentennem, hogy olly sok nemes Lordokkal, a' kiket felette nagyon betsülök, e' tárgyban nem egyezőleg gondolkozom. Azt azomban meg kell mondanom, hogy ezt a' Rollét, mellyet magamra vállaltam, én nem tartottam 's nem is tartom semmi másnak, mint egy nyilvánosság kötelesség tellyesítésének, mellyet nekem mint a' Korona Ministerének egyátaljában nem lehetne elmulasztani; azt is meg kell mondanom, hogy engem sem a' személyes barátság érzése, sem valamely érdemes Lordra, 's annak gondolkozására való különös tekintet reá nem vehetett, hogy azon Ösvényről, mellynek követését szent kötelességemnek tartottam, legkissebbé is eltávoznék; egyszersmind szabad légyen azt is hozzá tennem, hogy én mióta szerentsém van a' Korona Hivatalát viselnem, a' magam gondolkozását e' jelen lévő Kérdésre nézve, a' másokéval egybehasonlítottam, a' honnan alkalmatosságom volt a' tárgyat más szempontból nézhetni, mint sok érdemes Lordok tekintik. Azt is reménylem, hogy azok az érdemes Lordok, a' kikkel én ezelőtt egy gondolkozásban voltam, megajándékoznak bizodalomokkal és elhiszik, hogy én előbbi gondolkozásomtól nem állottam volna el, ha erősen meg nem volnék győzettelve, az Útnak, mellyet választanom kellett, legjobb- és legbátoroságosabb voltáról (Halljuk.) Mylords!

Az első dolog, mellyre figyelmelességet függeszteni kívánom Irlandiának állapotja. Tudom ugyan én, hogy némely érdemes Lordok abban a' veledésben vannak, hogy Irlandia állapotjának ezen fontos Kérdéssel semmi köze nintsen; és ez olyan tárgy, a' mellynek a' mi tanátskozásunkból egészen kikelletik maradni. De más részről azt még is megengedik Uraságtok, hogy Irlandia 30 esztendő óta kissébb nagyobb mértékben szüntelen való háborúságban és nyughatatlan állapotban van — igen is, de, azt mondják ismét némely Lordok, ezen Nyughatatlanságnak okait a' Ház régen tudja. Mylords! Ezen okokhoz a' közelebbi 2 esztendőök lefolyta alatt, más politikai kűfőből eredő környülállások is járultak, mellyek azon Országnak háborúságait nem kevésé nevelték. Ezen terhes környülállásokhoz kell még Valamit számlálni, a' miről nem tudok ugyan semmi pozitívus és törvényes bizonyságokat mutatni Uraságtoknak, de elégséges okom van reá, hogy hidjem. Az említett idő alatt tudniillik forma szerént való Organisatioja tapasztaltatott az Irlandiai népnek, olyan Organisatioja, mellyből teméntelen rossz következtetik vala, mihelyt azt a' meghasonlott Felek arra használni akarják. Egy ilyen Organisationak valóságos fennlétéről ítéletem szerént kétségeskedni nem lehet; megtetszik az mindazoknak Nyilatkoztatásaiból, a' kik annak Elősegítői voltak, — mind az Egyházi Előljáróknak nevezetes Választásából, — mind azokból a' Környüllásokból, mellyek az Utolsó Parlamenti Képviseelő választásra Clare Megyében történtek, — mind abból, a' mit amaz ember (Lawless Ur), a' ki Irlandiának éjszaki részét nagy számú sokaságtól kísértetve bėjárta, telekedett, — mind azokból a' sok Gyűlésekből, mellyek az Országnak különbö-

zö részeiben egy időben estek, — mind abból végezetre, a' mia' Katholikus Egyesületnek kívánságára Irlandiának déli részében történt (Halljuk). Mindez együttvéve Mylords! meggyőzött engemet arról, hogy Irlandiában forma szerént Organisatio nagyon a' nép között, melly egy főbb Hatalomnak intésére hallgat. Ezen Organisationak olyan következése lett a' társaságos életre nézve Irlandiában, a' minémű az előtt sem ott, sem más Országokban nem tapasztaltatott. A' mult esztendő elején Irlandiának egy nagyotska városára (Armaghra) éjtszakának idején reá roantott egy fegyveres népt csoport, melly a' szomszéd hegyekről annak módja szerént felfegyverkezve jövele, úgy hogy a' Városnak lakosai kéntelenek voltak őket fegyveres kézzel üzni vissza. El lehet e' az ilyen dolgokat egy civilizált Országban nézni 's szenvedni? Hasonló történet esett Irlandiának déli részében Charlevilleben. Mondhatja e' valaki az érdemes Lordok között, hogy az e'féle esetek mind tsupa történetből estek? De ezeken kívül más történetekre is emlékeztethetem Uraságtokat, mellyek amaz Organisationak fennállását méginkább kétség nélkül valóvá teszik. A' mult őszszel tudniillik arról tanátskozott a' Katholikus Egyesület, miképpen és mitsoda eszközök által lehetne a' Katholikusok és Protestánsok között minden közösülést, kereskedést és egybeköttetést megszüntetni és félben szakasztani, — hogy az egymásra való költsönös szorulásnak és költsönös segítségnek érzése egészen semmivé tétessék. Mylords! ez a' Planum, ha azt kivitték volna, — pedig azoknak a' kik erről tanátskoztak, ítéletem szerént, volt erejek annak kivitelére, — éz a' Planum mondom valjon nem fogta volna e' nyakát szegni minden társasági Relatioknak, és nem fogta volna e' nyakát szegni minden tár-

sasági Relatioknak, és nem fogta volna e kioltani a' Polgári kötelességeknek egész telyességét? Nem hihetem, hogy az emberek ilyen környüállások között, mint tagjai valamely Jury nek, kötelességekben híven és igazán eljárhassanak. 'S e' már az a' veszedelmes állapotja a' társaságnak, a' mellyre én Uraságtoknak figyelmét vezetni kívántam, és a' mellynek fontolóra való vételére, gondolkozásom szerént, a' Parlament szorosán köteles. Még egy dolog van, a' mire Uraságtokat figyelmeztetni akarom. Mind addig míg az Irlandiai dolgoknak ezen veszedelmes állapotja tart vala, a' Királynak nem volt telyes szabadságában az Alsó Háznak Irlandiai tagjai közzül valakit Páirré nevezhetni (Halljuk!) Mert az Ó Fge Szolgáji egyátaljában nem bátorkodtak valamit olyat tanátsolni, a' mi által egy új Irlandiai Követnek választására — és az által a' Katholikus Egyesületnek arra adnának alkalmatosságot, hogy erejét mutathassa. (Halljuk) De azt kérdehetné valaki „Mire valók az Ország törvényjei? miért nem telyesítették azokat Irlandiában?” erre nékem azt kell felelnem, hogy ott a' törvénynek szavát legkissebbé sem rontották meg. A' sok ide 's oda tsopörtozásokban, mellyek Irlandiának éjszaki részeiben estek, a' mennyire én tudom, soha sem hágták által a' Felsőség parantsolatját, 's annál fogva soha sem lehetett a' törvényt rajtok telyesíteni. A' melly érdemes Lord az Országlószéknek azt a' szemrehányást teszi, hogy az Angliában sokszor elővett törvényeket Irlandiában nem vette elő 's nem telyesítette, az nem esméri igazán az Irlandiai dolgoknak állapotját. (Tetszés) Mikor Angliában 1819-ben a' törvény szavai telyesítették, akkor tízfalmas tzelra gyültek vala öszve sok emberek, a' Tisztviselők őket megszöllították, hogy

oszoljanak el — 's nem engedelmestek. Katonák küldettek ki ellenek, 's nagy bajjal azok ütték őket széljel. Irlandiában semmi ilyen nem esett. Egy Tisztviselő sem szöllította meg őket, hogy oszoljanak el, annak a' parantsolatja nélkül pedig a' katonaságnak nem volt jussa őket széljel kergetni. Irlandiában annyira erőt vett ez a' veszedelmes állapot, hogy ilyen gyülések és egybesereglések majd mindenütt és majd minden órában történtek; 's nem is lett volna lehetséges mindenütt Tisztviselőnek lenni jelen, hogy azoknak eleit vehesse. A' honnan világos, hogy sem a' törvény sem azok az eszközök, mellyek az Országlószéknek hatalmában állanak, elégségesek nem voltak ezen veszedelmes állapotnak megszüntetésére 's annakokáért multhatatlannul szükséges volt segítséget és Orvoslószeret a' Parlamentnél keresni.

(folytatása következik)

London April. 7-kén. O'Connell Úr Irlandiába elutazott, és Dublinban, a' hova April. 4-kén érkezett, az elebe nagy számmal kiment néptől tapsolással fogadtatott. —

Déli Amerika.

Columbiában a' Caucai völgynek lakosai fegyvert fogtak Bolívar ellen, és ezek azt kívánják, hogy a' Constitutio, mellyet Bolívar (i' esztendeig, 1830-ig) felfüggesztett, állíttassék vissza. Sok katona Tiszték a' déli Táborból elpártoltak Bolivártól 's hihetően amazokhoz fogják magokat tsatolni.

Spányol Ország.

Madridból Mártz. 30-dikán. Valentzia és Murtzia tartományokban

pusztító földindulás volt. Az első földrész-
kódás Mártz. 25-dikén esett estveli beted-
fél órakor, melly a' nevezett két tarto-
mányban 200-nál több ember életének
vetett véget, és ez ugyan ott több váro-
sok és faluk épületeit tetemesen megron-
gálta. Harmad napra ezután Mártz. 25-
dikén újra megrendült a' föld, és a' ren-
gés más nap is folyvást tartott, még pe-
dig nevelkedő erőben, úgy hogy: Ori-
huela, mellyben 25,550 lakosok van-
nak, Almoradi 5,950, Benejuzar
2,280, Rojasles 2,500, Rafal 745 la-
kosaival, ezeken kívül Sz. Bartholo-
meo, Aljorfa, és Dolores helyek
tsaknem egészen elpusztítottak. Ezeken
kívül Cox, Lagranja, Callosa és
más több körül-belől fekvő helységek is
megrongáltattak. — Torre vieja és
La mata 2,120^o lakosaikkal együtt, to-
vábbá Formontéra és Sanfulgen-
tino nintsenek többé; volt fekvéseket most
csak omladékok terítik. — Guard-
amar Kir. mezővárost a' Segura vizének
tengerbevaló szakadásánál 5,400 lakosai-
val együtt, a' tenger hullámjai tsaknem
egészen elseprették. Azon szerentséltnek-
nek számát, kik ezen rémitő eselben éle-
teket elvesztették még nem tudhatni. Az
épületek és házak összeomlásai által meg-
sebesítettettek száma többre megy, a' men-
nyire eddig számba vételhetett, két ezer-
nél. A' földnek utolsó rengését Murcia
városának lakosai tapasztalták, melly 40
pértzig tartott egy húzomban. Itt a' fő-
templom, melly valaha Török v. Arabs
Metszet volt, 's egy a' legszebbek közül
egész Spanyol Országban, egész funda-
mentomáig megrepedezett, a' torony
meghajlott, melly elébb utóbb összeom-
lással fenyeget. Sok Klastromok és a' Segu-
rán álló pompás erős híd rendkívül megron-
gáltattak. A' rémülés olly nagy volt,
hogy több familiák, mellyek az irtózta-
tó veszély között a' mezőre futottak, ott

a' félelem kínjai között megholtak. A'
szomszéd helységek templomai összevü-
ledeztek 's a' t. Azt beszélik, hogy Mur-
cián felyül Archena városával által el-
lenben, melly meleg ferdőiről híres, egy
hegynek köszírtjai lcomolván a' Segura
vizének folyását egészen elrekesztették,
úgy hogy ez most más felé kezdi venni
folyását.

Magyar Ország.

Pesten April. 12.dikén Meltóságos
Fáji Fáy Barnabás Ur, Sz. István K.
Vitézi Rend Kis Keresztese, Ó Ts. K.
Felségének Udvari Tanácsosa, és Ts. Ns.
Ungvár Vármegyé' Fő-Ispánya, életének
76 ik esztendejében ez életből kiköltözött;
kinek Uralkodója eránt való tántorítha-
talan hívsége, és a' haza' boldogságának
előmozdítására törekedő indulatja min-
den alkalmatossággal kitündöklött, ne-
vezetesen a' Pesten munkálódó országos
Választottságnak az Insurrectiót, és Ban-
deriumot illető dolgok' elintézésére ren-
delte Al-Deputátiójának most közelebb
Elölülője lévén, előbb Ns. Szabolts Vár-
megyét Fő-Ispányi hatalommal kormá-
nyozván, és több országos dolgokban
Kir. Biztosságot viselvén, mindenben olly
dítseretesen, olly böltsen eljárta, hogy
az Uralkodó bizodalját, és a' haza' sze-
retetét megnyerné; azért minden igaz ha-
zafinál emlékezete áldásban marad. —
Hült tetemei Miskolczra a' Tiszt. P. Mi-
noriták' templomában lévő familia-sír-
boltjába vitettek.

Nagy-Károlyból. Ó Ts. 's Kir.
Felsége T. N. Szathmár Vmgye Fő-Ispá-
nyi Halytartójának Meltóságos Hajnác-
kői és Vécsei Ifjabb B. Vécsey Miklós
Arany Kültös Urat a' mult eszt. Dec. 18,
kán méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

A' tisztelt Megye Rendei a' köz öröm kinyilatkoztatására fényes Kiküldötséget rendeltek az Administrátor Úr' megtisztelésére; a' Tisztelet-tétel e' f. esztendei Febr. 12-kén azon innep' díszesítése' tekintetéből is, mellyet mint áldott Királyunk születése napját minden magyar innepel, az Administrátor Ur Sárközi kastélyában ment véghez. Ezután Urunk-hosszas Uralkodásáért tartott Isteniszolgálatra menvén minnyájan a' helybéli templomba, Nagytiszteletű G o l n e r Péter Plebános Úr a' Te Deum eléneklésével a' nagy Misét mondotta. Az Isteni szolgálat alatt durrogtak az ágyúk. Az ezt követő nagy ebéd felett, Ó Felségéért, az egész Austriai Házért, a' sok érdememben megöszült és szívesen szeretett Fő-Ispányért Idősbb B. V e c s e y Miklós Ó Excellentiájáért, az Administrátor Úrért hosszas élet forró kívánságai közt a' poharak ősi magyar szokásszerént üritettek, 's ezt az ágyúk' durrogásai követték. Az Introductioja a' fentisztelt Administrátor Úrnak sok érdemmel tellyes Atya' nagy érdemű Fijának, Márt. 16-kán a' Sz. Mise után, mellyet a' Méltóságos megyehéli Püspök Úr mondott, nagy fénnel tartatott.

Ki jött Könyvet illető Jelentés.

Az Ovidius Pontusi Levelői, 's a' t. még 1827 Augustus Havában világ eleibe jöven az Újságokban kihirdetett. Mégis mind a' T. T. Előfizető Urak a' vett nyugtatvány' foglalatja, és az Előfizetési tabellához mellékelt beszéd 's fogaddott embereimnek adott útmutatás szerént Eggenberger Jó'sef Könyv-áros Úrtól eddig mind nem méltóztottak

ki venni az Exemplárokat: pedig mint a' Könyvem Előbeszedjében látszható, — a' tisztelt Könyv-áros Úr esztendeig ígérhette azoknak tartogatását. Tehát itt alázatosan megkérem a' T. T. Előfizető Urakat a' jövő Medárdusi Pestivásárig méltóztassanak vett Könyveiket elvitetni, mert azontúl Eggenberger Úr szoros börtje miatt azoknak helyet nem fog adhatni, más Könyv-áros pedig a' kiosztását nagy fizetés nélkül fel nem vállalja: én pedig félre lakom. Úgy gondolkozhatván, hogy a' nyugtatvány elveszett, vagy a' Vevő Úr meghalt; a' felül kitett határnapon túl a' Könyvekről nem felelhetek. A' Könyv' elküldését mint magam senkinek sem ígértem; úgy a' fogaddott embereimnek megparantsoltam; hogy azt ne ígérjek, lehetetlennek látván azt, és a' nyugtatók beszédését. — Itt még az ezt nem Olvasottak kedvéért jelentem, hogy az említett Munkák annyi és hasonló versekkel íratlak általam, mint az eredeti nyelven vannak. Jegyzésekkel 's a' Könyvben lévő helyek' és személylek leírásával megbővítettett. Az ára nyomtató papíroson V. Cz. 4 for. Velinen 5 f. 50 kr. Írtam Lossontzon 12. Febr. 1829.

I. Homonnay Imre,
nyugodalombeli Professor.

Jegyzés. Tudván, hogy az itt megnevezett Munkára Bétsben számos Előfizetők találtattak, kik azt Pestről egyenként nagy bajjal hozathatnák fel; arra határozta magát ezen Újság Redactiója, hogy az ide szólló Nyomtatványokat felhozatja, 's akkor ha felerkeznek, jeleníteni fogja, hogy a' Titt. Praenumerans Urak Nyomtatványaikat elvitethessék.
a' M. Kurír Redactiója.

Szerkeztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742')

Nyomtató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)